Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tis. Qui responderunt. De tra chana
an, ut emam uictui necessaria. Et tam
fr̃s ipse cognoscens ñ est agnit̃ ab eis.
℟. Videns iacob uestimenta ioseph scidit ues
timenta sua cum fletu et dixit fera pessima
deuorauit filium meum ioseph. ℣. Vide si
tunica filii tui sit annon. Et cum uidisset pat̃
ait fera. Recordatusq; somniq;
que aliquando uiderat, ait ad eos. Ex
ploratores estis, ut uideatis infirmio
ra tr̃e uenistis. Qui dixerunt. Non est
ita dn̄e s; serui tui uenerunt ut eme
rent cibos. Om̃s filii unius uiri sumus.
Pacifici uenim̃, nec quicq̃m famuli tui
machinant̃ mali. ℟. Ioseph dum intra
ret intram egypti linguam quam non no
uit audiuit manus eius in laboribus serui
runt et lingua eius inter principes loque
bat̃ sapientiam. ℣. Diuerit ut aboneribus dor
sum eius. Man̄. Respondit ioseph
fratribus suis. Aliud est, immunita tr̃e hui
considerare uenistis. Et illi duodecim
inquit seruii tui fr̃s sum̃, filii uiri uni
intra chanaan. Minim̃ cum patre no
stro ē, et ali non ē sup. Hoc ē aut quod
locut̃ su, exploratores estis. Iam nunc
expimentu uri capiā. Per salutem pha
raonis ñ egredimini hinc, donec uenu
at frat̃ uester minim̃. ℟. Memento
mei dum bene tibi fuerit ut suggeras phara
oni ut educat me de isto carcere qua furtum
sublatus sum et hic innocens in lacum missus
sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt post quos
recordabitur pharao ministerii tui et re
uocat te in gradum pristinu, tunc memto
mei. Vt suggeras. Mittite e uobis
unum et adducat eu, uos autē eritis
in uinculis donec pbent̃ que dixistis
utrũ falsa an uera sint. Aliq̃n p salu
tem pharaonis exploratores estis.
Et tradidit illos custodie trib̃ diebus.
℟. Tollite hinc uobiscum munera et ite ad do
minum terre et cum inueneritis adorate
eum sup terram deus autem meus faciat
uobis eum placabilem et remittat et hunc
fratrem uestrum uobiscum, eum que te
net in uinculis. ℣. Tollite de fructib̃ terre
in uasis uestris et offerte uiro munera. Ds.
Die autem tcio eductis ioseph de car
cere fratrib̃ ait. Facite qd dixi et in
uetis, dn̄m enim timeo. Si pacifici estis
frat̃ uir unus liget̃ in carcere, uos au
tem abite et ferte frumenta que emis
tis in domos uras et frem̃ urm̃ min
mũ adme adducite, ut possim uros
pbare sermones et ñ moriamini.
℟. Iste est frater uester minim̃ de quo dixera
tis mihi. deus misereatur tui fili mi festina
uit q; in domum et plorauit quia erumpe
bant lacrime et ñ poterat se continere.
℣. Attollens autem ioseph oculos uidit benia
min stantem cõmota sunt omnia uiscera
eius super frat̃ suo. Quia. Fecerunt
ut dixerat, et locuti st ad invicem.
Merito hec patimur, quia peccau
m̃ in frem̃ urm̃. uidentes angustia